„ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν
„ δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελ-
„ θόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ, εὐθέως παρελθὼν
„ ἀνάπεσαι, ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ. ἑτοίμασόν τι
„ δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως
„ φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ;
„ μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ
„ διαταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ. οὕτω καὶ ὑμεῖς,
„ ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε,
„ ὅτι ἀχρεῖοι δοῦλοι ἐσμέν, ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι,
πεποιήκαμεν: ἑρμηνεία τοῦ κειμένου.

Εἶπον δὲ οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ, κύριε πρόσθες ἡμᾶς πίστιν.
Καὶ ὁ κύριος ἀπεκρίθη. ἐὰν εἴχετε πίστιν ὡς ἕνα κουκκὶ σινάπι,
ἠθέλετε ἀπὰν ταύτης τῆς συκαμινέας, ἐκριζώσου καὶ
φυτεύσου ἀπὸ τὴν θάλασσαν, καὶ αὐτὴ ἤθελε σᾶς ἀκούσει.
τίς ἄνθρωπος ἀπὸ ἐσᾶς ἔχει δοῦλον ὁποῦ δουλεύει τὸ ζευγάρι,
ἢ βόσκει πρόβατα, ἢ βόιδια. ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἔλθειν
ἀπὸ τὸ χωράφι. καὶ ἤθελε τοῦ εἰπεῖν ὁ ἀφέντης του
παρευθύς, ἔλθε κοιμήσου, ἀλλὰ ὄχι ἤθελε τοῦ εἰπεῖν,
ἑτοίμασόν τι νὰ δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος
δούλευέ μοι, ἕως νὰ φάγω καὶ νὰ πίω. καὶ μετὰ